

[Hans Nielsen.]

Rigsdagens Partier, som kan give gode Resultater for Land og Folk.

Det Valg, der fandt Sted, gav jo vort Parti en meget stor Fremgang. Det blev en enestaaende stor socialdemokratisk Valgsejr, og det vil ikke undre noget Medlem af dette Ting, at jeg glæder mig over dette Valg og ønsker et kort Øjeblik at dvæle ved de Resultater, vi har opnaaet.

I 1879, da vi første Gang deltog i Valgene herhjemme, mønstrede vi 767 Stemmer. I 1895, næsten 20 Aar efter, mønstrede vi 24 000 Stemmer, i 1901 43 000, i 1909 93 000, i 1920 389 000 og nu denne Gang 593 000 Stemmer. Ingen kan nægte, at det er en kolossal Fremgang, det socialdemokratiske Parti har haft her i Danmark. Det er en meget stor Del af den danske Befolkning, næsten 42 pCt. af de afgivne Stemmer, som nu stemmer paa vort Parti. Dette vidner jo om, at det socialdemokratiske Parti er et i Befolkningen rodfæstet Parti, og at det er blevet et virkeligt Folkeparti.

I det samme Tidsrum har der jo ogsaa fundet Forskydninger Sted for de andre Partier. Det konservative Parti befinder sig nu paa det laveste Punkt, de har været paa siden 1895. I 1895 mønstrede de 29 pCt. af de afgivne Stemmer, og nu er de sunket ned til godt og vel 16 pCt. Det vil altsaa sige, at det konservative Parti i Dag staar svagere, end det nogen Sinde har staaet i Tiden efter Afslutningen af den provisoriske Tilstand her i Landet.

Hvad Venstre angaar, er det meget interessant at se, hvorledes det er gaaet dette Parti i de seneste Aar, i den Periode, hvor det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har været, om jeg saa maa sige, dette Partis enevældige Fører. I 1920 fik Venstre 414 000 Stemmer, og ved Valget nu den 24. April fik de 402 000 Stemmer, det er altsaa 12 000 Stemmer mindre nu i 1929 — det er den Udvikling, som Venstre har gennemgaaet.

For mig som Socialdemokrat er det selvfølgelig en stor Glæde at dvæle ved disse Tal og ved disse Valg, og jeg kan ikke nægte mig den Fornøjelse at pege paa et Par Enkeltheder, nemlig Forholdene i Odense og i Sønderjylland. Odense var den sidste store konservative By her i Landet, den er nu endelig

blevet erobret med en overvældende Majoritet, idet vort Parti har faaet 15 474 Stemmer, medens de Konservative kun har faaet 9 200. Jeg har levet mine tidligste Ungdomsdage, Arbejdersdage, i Odense, da vort Parti var et lille, fattigt Parti, som kun mønstrede 200—300 Stemmer i denne By, medens de Konservative mønstrede lige saa mange Tusinder. Jeg har mangen Valgaften, naar vi havde lidt vort svære Nederlag, gaaet med bøjet Hoved gennem Odense Gader og troet, at i denne By vilde det aldrig nogen Sinde lykkes Socialdemokratiet at faa Flertal, faa Herredømmet. Nu er det vidunderlige sket, i Løbet af et kort Spand af Aar er vi vokset op og blevet et fuldstændig overmægtigt Parti.

Dernæst vil jeg udtale min særlige Glæde over Valgresultatet i Sønderjylland, hvor vore Kandidater har mønstret over 20 000 Stemmer, medens Venstre har mønstret 21 000. Naar man tænker paa, at Venstre i Sønderjylland har H. P. Hanssen og hans ret mægtige Blad „Heimdal“ til Raadighed, synes jeg, man maa sige, at Resultatet er yderst glædeligt for os Socialdemokrater. Jeg vil i det hele udtale min store Glæde over Valget i Sønderjylland i enhver Henseende — deri skal ikke ligge nogen Glæde over, at det slesvigske Parti gik en Ubetydelighed tilbage i Stemmetal — det er ikke saaledes at forstaa, med den besindige og noble Repræsentant, som det slesvigske Parti har her paa Rigsdagen, er vi vist alle sammen glade over, at Valget fik det Udfald, som det fik i Sønderjylland.

Vi mønstrede sammen med det radikale Parti ved dette Valg i alt 744 000 Stemmer, medens Venstre og de Konservative kun mønstrede 635 000, og vi har saaledes Flertal i dette høje Ting med et Vælgerflertal paa 110 000 Stemmer bag os. Det er en saa stor Valgsejr, at man skal gaa langt tilbage i vor politiske Historie for at finde et Valg med tilsvarende stor Betydning.

Valget den 24. April 1929 maa vel nærmest sammenlignes med Valget i 1895, da det lykkedes Hr. J. C. Christensen at erobre et Flertal, der skulde faa en saa mægtig Betydning for det politiske Livs Udvikling i Danmark. Jeg føler mig aldeles overbevist om, at det Valg, der fandt Sted den 24. April i Aar, ogsaa vil kunne faa — ja vil faa — en lige saa stor politisk Betydning for vort Folk